

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:
Kézdi-Vásárhelyt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Káldé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyilatkozatok stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

A f. évi adókövető bizottság.

K.-Vásárhely, június 8.

Kézdi-Vásárhely város képviselő testülete mult hóban tartott közgyűlése alkalmával elhatározta, hogy folyamodás intézkessék a m. kir. pénzügyminiszterhez, Háromszék megye alispánjához és adófelügyelőjéhez a f. évi adókövető bizottság törvénytelen összeállítása miatt.

E kérdéshez kötelességünknek tartjuk hozzájárulni, mert a folyó évi adókövető bizottság nézetünk szerint is törvényellenesen állított össze.

Nincs kifogásunk a bizottság egyes tagjainak hazafisága, becsülete, műveltsége ellen. Elismerjük, hogy mindnyájan érdemesek a bizalomra. Ámde az 1876. évi XV. t. cz. 19. §-a ennél többet kíván; megkívánja jelesen, hogy a bizottság „fele része a föld- és házbirto- kosok, másik fele része pedig a kereseti és tőkeamat-adó-kötelesek osztá- lyához tartozzék”.

A f. évi adókövető bizottság minden tagja azonban föld- és házbirto- kos volt. Egyetlen tagja sem tarto- zott a kereseti és tőkeamat-adó-kötelesek osztályához.

Ily körülmények között nem is volt várható, hogy a kereseti és tőke- kamat-adó-kötelesek osztálya igazságszer- tesen megadózottat részesüljön.

Ezen körülménynek tulajdonítható azon sajnálatos eljárása a bizottságnak, hogy némelyek aránytalanul magas, mások aránytalanul kevés adóval ter- heltek meg. Példákat tudnánk bőven felhozni, de nem denuncálunk.

Kézdi-Vásárhely város polgárai még a rendesnél is szigorubb, méltány- talanabb eljárásban részesültek. Ezt ellenszenvnek tulajdonítani nem akar- juk, hanem felrójuk azon körülmény- nek, hogy a bizottság az egyes kézdi- vásárhelyi polgárok vagyoni állását, üz- letét, keresetét nem ismerte és nem is ismerhette.

Fel sem lehet tenni, hogy a vidéki urak ismerjék csak nagyjában is a k.- vásárhelyi polgárok keresetének mek- koraságát s általában az adókövetésnél törvény szerint tekintetbe veendő magán- viszonyokat.

Ha hiba és törvénytelenesség volt a bizottságnak kizárólag ház- és földbir- tokosokból való összeállítása, kétsze- sen hiba és törvénytelenéget képez K.- Vásárhely polgárságának a bizottság- ból való kizárása, mert a törvény in- tentiója legkevésbé sem az, hogy az egyes polgárok viszonyait nem ismerő bizottság vaktában, vagy legalább is az igazságnak rendesen meg nem felelő előirányzat szerint rója ki az adót. Már a törvény azon intézkedése, hogy a bi-

zottság fele részben a ház- és földbir- tokosok, fele részben pedig a kereseti és tőkeamat-adó-kötelesek osztályából állítassék össze, mutatja az irányt, mely követendő. De hát a dolog természeté- ben is fekszik, hogy azoknak, kik adó- követéssel foglalkoznak, ismerniük kell lehetőleg és minél nagyobb mértékben az egyes adózók viszonyait.

Kézdi-Vásárhely méltán elvárhatta a fennebbiekben folyólag, hogy az adó- követő bizottságban képviselve legyen. De elvárhatta azért is, mivel a kézdivá- sárhelyi kir. adóhivatal területén e vá- ros az összes kereseti és tőkeamat- adónak legalább is felét fizeti.

Ennyit a kérdéshez kötelességünk- nek tartottunk elmondani s reméljük, hogy az alispán és adófelügyelő urak igazságszeretete jövőre a kereset- és tőkeamat-adó-kötelesek osztályát s je- lesen Kézdi-Vásárhely várost a bizott- ságban képviseltetni fogja.

A képviselőház június 5-iki ülésén a napirend előtt kért szót Helfy Ignác, s kettős indítványt tett le a ház asztalára a nagy olasz patrióta, a szabadság elsőrendű bajnokának Garibaldi Józsefnek halála alkalmából. Az egyik arra vonatko- zott, hogy a képviselőház jegyzőkönyveleg fejezze ki részvétét a beállott szomorú ese- mény fölött, a másik azt illette, hogy a rész- vét ezen kifejezése adassék tudtára az olasz

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr. s minden egyszeri közlés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal ár- kedvezményben részesít.

A „Nyiltér” rovatban közlendő cikkek soronkint 10 kr. díjért közöltetnek.

A „Székelyföld” tárczája.

Lujza néném!

(† Czeglédén, 1882. febr. 24.)

Most van uton a tömeggel
Földi hült porod;
Megsiratnak, sirba tesznek,
A göröngyök eltemetnek —
Megülk torod.

És a lelked, az az áldott,
Tiszta fényugár,
Szenvedéstől elgyötörve,
Megcsalatva, összetörve,
Vajjon merre jár?! . . .

Nem kísérlek, nem tehetem —
Messze haltál meg . . .
De a lelkem utólráhet . . .
Oh öleld meg, kérlek téged!
Lásd, könnyem pereg . . .

Csataghi.

Levelek egy szép leányhoz.

II.

„Ha akarsz, álmódjunk egyet! . . .
Üljünk két paripára fel;
Te engem vissz, én tégedet . . .
Bokrán a madár énekel.

Urak, rabslolgáld lettem én.
Induljunk, mert az est jelen.
Az én paripám a remény,
A tied meg a szerelem . . .

Érintik egymást fejeik.
Hogy szállunk majd a tér felett!
Mi kényes paripák! nekik
Csókot adunk mi zab helyett.

Jer; dobog a két paripa,
Nyugtalan lábuk úgy siet:
Enyém álmodok határiba,
Az ég mélyébe a tied!

Bizony nem lesz az én hibám,
Ha látván bérz, völgy, rongteg
Minket így, egymás oldalán,
Nem suttozjak: „szeresetek!”

Magasan szállunk föld felett,
Két táltosunk tova ragad.
Köröttünk fény és bűvölet,
Látunk varázsjátékokat . . .

S a fizetés is könnyű lesz
A kocsmában, az ut felén:
Te szűz mosolyoddal fizetsz
S diákos üdözlettel én!
Te urhölgy léssz, én gróf leszek!
Jöjj! szívem hő gyönyört lehel!
— Jöjj, a csillagok ezrinek
E szép mesét meséljük el!”

Hugó Viktor.

Asszonyom!

Ismeri ezt a szép költeményt! . . .
Midőn tegnap bucsút vevék kegyed-
től s kegyed tréfásan kért, hogy ültetném
fel magam mellé kegyedet: önkéntelen
eszembe jutott ez a szép költemény.

Ez az igazi utazás! Két olyan pari-
pán, a mit csókkal lehet abrakolni, s mégis
hogyan szállanak!!

De nem ajánlottam kegyednek ezt az
utazást. Mert:

„De még podgyász is kell nekünk:
Elvisszük szívünk vágyait
És bánatunk és örömfűnk
S lengő hajad virágait!”

Pedig kegyed egy kis virággal sem
ajándékozott meg. Hogyan kértem volna ak-
kor, hogy megfelezzek nekem vágyait, re-
ményeit, örömet?

* * *

Most már távol vagyok kegyedtől. Kö-
zöttünk terül Sepsi-szék messze rónasága és
a nagy hegyláncolat, mely Csikot Há-
romszéktől elválasztja. Én utban va-
gyok haza felé, hol annyi sok teendő vár,
hol annyit unatkozom s hol annyit fogok
kegyedre gondolni . . .

S mig itt vagyok, kiülve a szálló előtt
hosszan elnyúló padra, élvezvén az oly ré-
gen nélkülözött napugár fényét, melege-
t, várva, hogy lovaim kiphervén, tovarándul-
hassak: elgondolom ezt a 21 napig tartott
hosszas utazást, mely rám hullatta egy már-
czius kellemetlen esőzését, havát, mely meg-
viselt szelével, hidegével, sarával s melynek
csak annyi fénye volt, hogy megismere-
m kegyedet.

És látja kegyed, én nem bánom ezt
az utazást. Pedig ha szép időnk lesz vala:
többet gyönyörködhetném Előpaták szép-
ségében, a Rika méla csöndjében, Erdő-
vidék gólyalepte téreibe, mig így utszéli
koresma lett pihenő helyem kietlen, szeme-

tes udvaraival; sáros ut, ködös hegyromok
a látkép, mely elem borult . . . De nem bá-
nom, mert annál többet gyönyörködhetem a
kegyed jó meleg szobájában, kegyeddel
disputálván s magyarázgatván kegyednek,
asszonyom, a kézesók törvényeit. Elmon-
dom kegyednek ujlag:

1) Kézfőt illetni csókkal, jele a tisz-
teletnek;
2) ujjhegyre adni csókot, hódolatot
jelképez; mig ha én
3) megcsókolom kegyednek tenye-
rét, az azt teszi, hogy „szeretlek”.
Igy tanultam ezt egy szép asszonytól.
Ha kifogásai vannak ellene, kérem,
mondja el azokat.

* * *

Kérem: ne higgyen azokban a mesék-
ben! Igen régen volt az nagyon. Akkor még
csak 21 esztendő tánczolgatott velem
a juristák bálján. Most már többet hur-
czolok a lassu nóták ütemén. Elmondha-
tom Puskinnal én is:

„Bevallom, a mit érzek, látok:

A nap életem delére bág.

Bucsuazzunk hát mint jó barátok,

Oh könnyű, tünde ifjuság!

Köszönöm sok szép adományod:

Az édes kint, a boldogságot,

A pezsgő élet, tarka zajt,

Az életkedvet, bűt, sohajt . . .

Köszönök mindent s áldlak érte! . . .

Mely vágyaimnak megfelelt,

Csordultig töltöd a kehelyt;

Habzott ez ajkaimhoz érve.

kérte. Utána Csánády Sándor tartott beszédet a törvényjavaslat ellen. Ezután a vita be lett zárva és Rakovszky István előadó tartotta meg zárbeszédét. Ujlag elfogadásra ajánlotta a törvényjavaslatot. A ház ezután úgy általánosságban, mint részleteiben — némi irályi módosításokkal — elfogadta a törvényjavaslatot. Hermann határozati javaslata mellőztetett. Ugyesztén változatlanul elfogadtattak a megszállott tartományokban és Dalmátia déli részeiben felmerült zavarok alkalmából el-esett vagy megsebesülés következtében elhalt hadseregbeli és honvédségi egyének özvegyeinek és árváinak ideiglenes segélyezéséről és az 1881. XLII. t. cz. pótlásáról szóló törvényjavaslatok, valamint a főrendiház által a gyulafehérvári és kolozsmonostori levéltáraknak az országos levéltárral egyesítéséről szóló törvényjavaslaton és a Horvátországgal eszközölt leszármolásokról tárgyában hozott képviselőházi határozatokon tett módosítások. Ezután a Maros, Tisza és Duna között fekvő árterületek mentesítése érdekében teendő intézkedésekről szóló törvényjavaslat vétetett tárgyalás alá. Darányi Ignác előadó behatóan és tetszéssel fogadott beszédében indokolta a javaslatot. A javaslat ellen beszéltek: Bánhidy és Grecsák. Mellette szólaltak föl: gr. Károlyi Sándor és Hieronymy Károly államtitkár.

Vázlatok a székely nemz. muzeum alapítása alkalmából.

(Folytatás.)

Állításom igaz voltát bizonyítja Vasady 1877. márcz 4-én Sepsiszentgyörgyön tartott felolvasása; ekkor ugyanis „A muzeumról” egy érdekes felolvasást tartott, melyből jónak vélek egyes részeket közölni. Előre becsátva a muzeum alapító-nőjének, Cserey Jánosné sz. Zathureczky Emília ő nagyságának kegyes adományát, meleg honfiai szavakban ad kifejezést azon örömmnek, mely keblünket betölti azon gondolatra, hogy egy nemeslelkű honleány-nak áldozatkészségéből mily drága nemzeti kincsét juttunk. A bevezető sorok után így folytatá: „Naponta hallom azon ferde nézetet, miszerint egy boltot, üzletet vagy raktárt, sőt komédiás bódét képzelnek igen sokan e szóban kifejezve: „muzeum”, sőt olyanokra is találhatnánk, kik még jellegét is alig képesek felfogni, kevésbé pedig ismerni. Muzeum szó hellen görög kifejezés s voltaképen annyit jelent, mint „mútar vagy műgyűjtemény”. Egy berendezett muzeum magában foglalja a tudománynak egyetemes minden szakát, a nemzetnek

Elveztem sokat, eleget,
Most már pihenem is lehet.”

Azért hát ne higgyen azokban. Igaz: szép és kedves barna nő volt, majdnem oly kedves, mint kegyed; ragaszkodó volt, míg szeretett; igaz, sokat szenvedtem, míg elfeledhetém s ő, míg feledhetett... De régen volt, oly régen, hogy mikor a percekre gondolok, melyekben annyira boldognak, szerencsétlennek érezem magamat: csak álomnak hiszem, melyről tudom, hogy nincsenek az életre szóló hatásai s mely, bármint óhajtanám is, többé nem népesíti meg éjjeimet.

Isten kegyeddel, asszonyom! Szerkeszem befogva áll; indulok.

Onnan, hazulról majd, hol én rám is vár egy kis otthon, illatos rezedákkal, egy kényelmes karszékekkel és egy kis íróasztallal, irni fogok kegyednek s alkalmat veszek magamnak, megköszönni a kedves arczképet.

Ha kifeszlik az a kis rózsabimbó ott a kis ablakban: ne feledje, hogy azt nekem ígérte kegyed.

Kérem, küldje el nekem.

Kegyednek mindig hiva

Dr. Kádbé Ferencz.

multját, jelenét, valódi kincsét, mert a muzeumban képviselve vannak a vallás és hitoktatások bizonyítékai; a jog- és törvénytudomány iratai; a természettan, természetrajz és orvosi tudományok mintái; a történelem, éleleírások, levelezések, földírat, népisme, régiségtan, a hadászat, gazdaság, ipar és kereskedelem eszközei által; a művészet, rajz, szobrászat; a nyelv-tudományok, szótárak s vegyes hírlapok példányai; szóval minden, a mit csak ember ki-gondolhatott, a mivelődésre hathatós té-nyezőül szolgálhat, egy nemzetnek díszére, becsülésére, dicsekvésére lehet!

Muzeum azon gyupont, melynek szükségét annyira érezzük, melynek körébe vonulnak a haza tudvágyói tanulni, jegyzeteket szerezni, irással munkálkodni, leírni lefolyt nemzeti életünk, régi történeteink örökbecsű maradványát, összeszerezni a jobb s jobb könyveket, kéziratokat, a tudomány emez égő szövevényeit, hol a hazai mu-zásznak fogunk megszűnés nélkül áldozni, hol nyelvünk tökéletesítésén, és apánk nyelvén imádkozva, a hazai történetek és természettudományok művelésén, népszerű alakban terjesztésén és gyarapításán fog-nak a hivatottak munkálkodhatni. Ez, a honnan a világosság a közönségre, a ha-zára s viszont a közönség kebelében élő nagyobb elmékre kiárad. Lenni kell egy ilyen intézetnek, hogy abból az eszméknek, a tudomány és közfelvilágosulásnak ter-jesztőit és munkálkodóit meghonosíthassuk. Ezek után fejtegeti, hogy kívánt nekünk milyen szükséges egy „székely nemzeti muzeum”. Több tárgy ismertetése után Bem apó életrajzát olvasta fel. Lelkesen emlé-kezett meg arról is, hogy miképen ada-tott át 49-ben Bemnek az érdemjel. A mint a hír, hogy Bem Szebent bevette, Debre-czenbe eljutott, Kossuth Lajos, mint az ak-kor alapított érdemrend nagymestere, az országgyűlés elé terjesztette s elhatáro-ztatott, hogy Bem újabb érdemeinek elis-meréséül, ezen a maga nemében egyetlen egy elsőrendű csillagjelvényvel s altábor-nagyi ranggal díszíttessék föl, mely egy-hangulag éljennel fogadtatott s Laky János debreczeni ezüstműves által elkészíttetni határozottatott. A küldöttség, mely a kitün-tetéseket vitte, 1849. ápril 5-én adta át Szász-Sebesen, az ott lévő honvédszázal-jak, a városi tanács, papság és nagyszámu polgárság jelenlétében, harangok zugása mellett.

Az ünnepély nagy volt, noha a ter-vezett czeremóniákból sok elmaradt. Boér Antal, az országos küldöttség vezetője, lel-kes beszéddel tüzte fel a nagy hazafi mel-lére ezen érdemrendet, míg az okmány átnyújtója, Német János honvédezredes így szól: „Én nem vagyok szónok, de ha az volnék, sem tudnék most beszélni”, köny-nyes szemekkel adott kifejezést érzetének azáltal, hogy lehajolt s Bemnek a csatában nem régen megcsontult kezét megcsókolá, mondván: „Ez az én hazámért vérzett”. E rövid kivonatos sorokból is lehet látni, mily nemesen működött Vasady közöttünk. Kívánta élesíteni és ápolni egyfelől a tu-dományos miveltséget, másfelől a honfi-erényt vonzóvá és állandóvá ohajtotta tenni. 1877-ben a kézdivásárhelyi közművelődési egyesület által rendezett emlékünnepe-lyen tartott felolvasása alkalmával, Bem érdem-keresztjét és a Damjanich bitófájából faragott s ezüstkeretbe foglalt kis keresztet, mint muzeumi tárgyakat is kiállította volt, jótékony czélra fordítván a begyűlt összeget. Vasady a hazafiságot a vallásossággal szé-pen össze tudta egyeztetni. Mint a kath. egy-háznak hű fia, meleg rokonszenvvel visel-tett egyházunk iránt s különösen, mint alattittrnak is nyilvánítá, nagy súlyt fekte-tett a vallás és erkölcsi nevelésre, mely minden szépnek és jónak alapja. Az ön-képzés embere lévén, a mihez fogott, azt keresztül vitte. Szép volt nyelvismerete és bármely tárgyhöz helyesen hozzá szolt. Nem mondom, hogy talán elsőrendű tudós lett volna, hanem annyi bizonyos, hogy tu-dományszomjas buvár ember volt. Az is igaz, hogy a „székely nemzeti muzeum” létrehozásában az alapító nő nagysága után legtöbb érdemet Vasady szerzett.

Mint muzeumőr, szintén megálta helyét, a mit bizonyíthatok a „Magyar Nemzeti Muzeum” igazgatójának szavaival. Vasadyról, mint muzeumőrrel, Pulszky 1879. november 24-én Cserey ő nagyságához így írt: „A mi az őrt illeti, nagyságod Vasady megtartását szintén kikötötte alapító leve-lében s méltán, mert ő a muzeumi tárgyak felkeresésében ritka szerencsével s tárgy-ismerettel bír s tetteleg bizonyította be, hogy az őri állomást megérdemli”. Az eddi-giekből ismerhetjük Vasadyt, mint tevékeny, munkás férfit s főképen olyant, ki egész odaadással a székely nemzeti muzeum ügyé-nek élt.

Ezen kívül a magyar irodalom- és nyelvtörténetnek szintén sokat használt Vasady, mint olyan, ki szerencsés buvárnak mondhatja magát. Vasady N. Gyuláról, mint az irodalom fáradszomjas szerencsés buvá-ráról, Dr. Jancsó B. az „Arad és Vidéké”-ben (189 sz. 1881.) így írt: „Az irodalom és nyelvtörténet több becses adalékot és unicumot köszönhet Vasady fíradózásainak, ki széles elméleti könyvészeti ismeretei mel-lett a bibliographia technikai részében is páratlan ügyességgel bírt, melylyel régibb könyvek táblájából számos ritka könyv-törödelmet hozott napfényre. Vasady ebbeli érdemei Szabó „Régi Magyar Könyvtára”-ban s a „Könyvszemle”-ben kellőképen vannak méltatva. Vasady buzgóságának a magyar irodalomtörténet három kézirati codexet is köszön. E kézirati codexek a 15. és 16. századból lévén, meghatározás és lemásolás végett az akademiához is be-küldettek. Egyike a codexeknek prózában lévén írva, a „Nyelvemléktár” szerkesztő-jének adatott, hol „Apor-codex” név alatt a VII. kötet meg is jelent. A második verses codex Szilády állítása szerint új költő-nő-vel fogja szaporítani a XVI. század iroda-lomtörténetét. E codexet Szilády, a corpus poetarum szerkesztője, Cserey névéről ne-vezte el; a harmadik szintén verses codexet, melyet a Székely István krónikájához fűzve találtak, Szilády a derék felfedezőről „Va-sady-codex”-nek nevezte el. A mint tisztán őre egy fíradhatlan lelkes honfi volt, ki hatott, alkotott és gyarapított, hogy a mu-zeum és ezáltal a nemzeti mivelődés fényre derüljön. Még betegségében is nem annyira magát, mint a muzeumot busulta. A mult év május havában gyengélkedvén, egy pár hétre Nyujtóra ment levegőváltoztatás és egy kis pihenés végett és ott nagys. Szentiványi Ignác ur, a tudományosan mivelt férfi, az erdélyi r. k. status derék képviseleje és áldott jó lelki neje sz. Zathu-reczky Mária ő naga nemes szívökből kifolyó-lag mindent megtettek, hogy a szülő és csa-lád nélküli munkás hazafi lehetőleg otthon legyen. A gyöngéd ápolás- és kiváló figye-le-mért Vasady eltávozásakor meghatóan, köny-nyes szemekkel fejezte ki köszönetét. Szentiványiné nagysága, az alapító nő édes nővére, valódi földi angyala a szegény falusiaknak; ha aranyat és ezüstöt nem is tud jelenleg gyakran adni, de ad azt, mi nemes szívétől kitelik: jótékony írt a betegnek, vigasztalást a szenvedőnek. Igazán és őszintén monda egy székely anyóka: „messze tartományban nincs oly jószívű asszony, mint ő nagysága”. A jó gyümölcsről a jó fára bízton gondolhatunk. Szentiványiné és Cserey nagyságáknak áldott jó emlékü szülői szintén jó tetteik-ről nevezetese. Hogy a baróthiak főkép 1848—49-ben igen sok hasznát vették a Zathureczky-családnak, azt mások nála-m még jobban tudják. Szentiványiné ő nagyságának kedves emlékü édes atyjával történt, hogy ő, mint református, egy néhai r. k. gróffal (H.) vallási dolgokról beszélget-tett. A gróf ur a modern tudomány után okoskodva, a természet erejét dicsőítve, Isten létét tagadta. A gr. ur bölcselkedé-sére Zathureczky ur nagyon helyesen azt felel: „Köszönje, hogy én hiszem az Isten létét, mert különben a természet rendje szerint én, mint erősebb, önt, mint gyen-gébbet, megfojtanám, (mint nagyobb erő a kisebbet, elnyomná) s rendelkezném va-gyonával.”

(Folytatása következik.)

Marosi.

Mindenféle.

— **Meghívó.** A megyei gazdasági egye-sület igazgató választmánya f. hó 14-én d. e. 10 órakor kezdődőleg, Csik-Szeredá-ban a szokott helyiségben, több fontos tárgy elintézése végett ülést tart, melyre az egyesület tagjait egész tisztelettel van szeren-csém meghívni. Csik-Szereda, 1882. június 4-én. Lázár Dénes, egyl. elnök.

— **A kézdivásárhelyi korecsolya-egylet** f. hó 18-án az Unió-kertben zártkörű májá-list rendez. Felhívjuk a közönség figyelmét e fényesnek ígérkező mulatságra. Belépti díj személyenkint 50 kr, családjegy 1 fnt 50 kr.

— **A csiksomlyói jótékony nőegyesület** alapszabályait a belügyminiszterium megerősítette.

— **Fagy.** Június 6-án éjjel Csikmegyé-ben fagy volt. A pityókának és fuszulyká-nak levelét sok helyen lefőrtáza. Teteme-sebb kárt azonban nem okozott.

— **Az urnapi körmenetek** ugy Csik-Som-lyón, mint Szeredában a szokásos ünnepé-lyességekkel tartattak meg, különösen ez utóbbi helyen, hol a városi polgárok — hi-ven az ősi szokáshoz — a körmenet útját mindenütt zöld galyakkal s szent képekkel ékesítették fel. Az idő is gyönyörű volt. Fel-tűnő, hogy a hivataloknak és testületeknek tagjai oly kevés számmal jelentek meg. Más városokban a helybeli plébános már előre megkeresi a hivatalokat, testületeket és egyleteket az ünnepélyen testületileg le-endő megjelenés iránt. Nem tudjuk, ez ná-lunk történik-e, vagy szokásos-e; de min-den esetre emelné az ünnepély fényét, ha azon minden testület, főnökének vezetésé alatt jelennek meg, mint az más városok-ban szokásos. A honvédség egy szakasza zászló alatt rukkolt ki s a szokásos diszlő-vések igen jól sikerültek. Az isteni tisztele-t Domokos János helybeli lelkész fényes segédlettel végezte.

— **Májális.** A csikszeredai honvéd tisz-tikar urnapján igen jól sikerült czéllővé-szetet és azt befejezőleg kedélyes májálíst rendezett a „sutafenyő”-ben. Közönség nagy számmal jelent meg s a társaság csak késő este hagyta el a kedves mulató helyet. A honvéd tisztikarnak kezdeményezését vi-szonzandók, f. hó 14-én ugyancsak a „suta-fenyő”-ben a polgárság fog májálíst ren-dezni és pedig az udvarhelyi zenekar köz-reműködésével. Előre is felhívjuk rá a kö-zönség érdeklődését.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon egyé-nek és társulatnak, kik és melyek holdogult férjém: Grosz Vilmos m. kir. adótárnok végtisztességtétele alkalmával akár megje-lenésük, akár közreműködésük által irántam és családom iránt részvétet tanúsítottak, fogadják e helyen is leghálásabb köszöne-tet! K.-Vásárhelytől, 1882. jun. 8-án. Özv. Grosz Vilmosné.

— **Erinnerung.** Szegedről egy „Erin-nerung der Gründung des Szegediner Gewerbe-Vereins am 1-ten Juni 1882.” című üdvözlő verset vetünk az „Alföldi Iparlap” mellékleteképen. Ha a „Szegedi Ipartársulat” is „Erin-nerung”-gal üdvözlí fennállásának 10 éves ünnepét: akkor el kell keseredjék az ember Magyarország erőerés fennállásának emlé-kére. Ha még Szegeden sem akarnak az iparosok magyarul érteni: akkor egy csep-pet se zugolódjunk a „Schulverein” ellen. Az üdvözlő verset valami „Richter C. W.” (et Comp.? Szerk.) írta. Szégyeljük, hogy egy Bakay Nándor lapja mellett kapunk ilyen mellékletet, mert ez — nem hirdetés.

— **Az Urnapját Sz.-Udvarhelyen nagy-szerüen, lélekemelően ünnepelte** meg a la-kosság. Déléltől 9 óra tájban már kezdett gyülekezni a nép, s 10 órakor nem lehetett bejutni a templomba. 11 óra tájban kiindult a menet a templomból, mit az ágyuk dör-gése tudatott a közönséggel s megkezdő-dött a szabad ég alatt az isteni tisztelet. A városban oltárok voltak felállítva, a há-zak előtt zöld galyak, a város egészben véve ünnepélyes színt öltött magára. Az isteni tisztelet déli 1 óra felé ért véget.

— **A k.-vásárhelyi jótékony nőegylet** hosszú szünetelés után újból megkezdí mű-

ködését. Az egyet buzgó igazgatósága nagy tevékenységet fejt ki az újraszervezés körül. Sikert kívánunk hozzá.

— **K-Vásárhelyi** az elmúlt hét a valási szertartások hete volt. Junius 6-án a Kanta városrészben bucsu volt, melyre régi szokás szerint több ezer áhitatos keresztény gyűlt össze. Festői látvány volt nézni ama roppant embertömeget, mely egész délelőtt szakadatlan sorban a városon keresztül vonult. Csütörtökön fényes urnapi menet tartatott. A piacon 4 oltár volt felállítva. Az idő kedvező lévén, nagy számú közönség vett részt ezen ünnepélyben is.

— **Bereczkből** írják, hogy ott a már régóta elhanyagolva volt baromvásár új életre ébredvén, jun. 6-án, a mint hirdette volt, igen élénken vette kezdetét. A cse-dulaváltás után itélve, tekintve Bereczk csekély vidékét, nagy forgalom volt, mi — úgy látszik — jövőre mindig kedvezőbb kilátásokra nyújt reményt.

— **A gyergyószentmiklósi** róm. kath. központi fiúiskolában és leánynevelőben az 1881—2. tanév végén megtartandó nyilvános vizsgálatok rendje: A) a fiúiskolában: jun. 19-én 9—11 órák a IV. osztály, 11—1 ó. d. u. a III. osztály; 20-án 9—11 ó. az I. o., 11—1 ó. d. u. a II. o. B) a leánynevelőben: junius 26-án délelőtt a német iskola minden osztálya, délután zene- és énekvizsga és szavaltatok; 20-án 9—11 órák az I. oszt. mindkét csoportja, 11—1 ó. d. u. a II., III., IV. és V. osztály. Mindkét nap délutánján 3—6 órák a növendékek által készített női és diszmutkák, ugyszintén a rajzok, a vizsgálat ideje alatt pedig az írássok és fogalmazványok közszemlére lesznek kitéve. C) A fiúiskolában junius 29-én reggeli 9—10 órák ének, testgyakorlat, zár-ünnepély és az érdemsorozatok felolvasása. Végül 10 órák hálaadó istentisztelet a szentegyházban. Mindezekre a nagyérdemű szülőket, iskolászeket s úgy a tanügy minden barátait tiszteltet meghívja — Gy.-Szentmiklóson, 1882. évi junius hó 1-én — az igazgatóság.

— **Tüz.** Csik-Szentimrén f. hó 6-án délután tűz ütött ki két gazdának csűrét és gazdasági épületeit elhamvasztotta. Szerencsére a tűz nem harapózhatott tovább, mert a szél az erdő felé kezdett fújni s amaz égrő épületek a falu szélén voltak. A baleset oka — mint nálunk rendszeren — azon gondatlanság, hogy a szülők a gyufát olyan helyen tartják, hol az öntudatlan gyermekeknek kezeügyébe esik. Most is e miatt volt a tűz. Gyermekek játszottak a gyufával. Nem tudjuk elég hathatósan figyelmebe ajánlani lakosságunknak, hogy a gyufát ne tartsák a gyermekek előtt.

— **Elveszett pénzes tárcza.** Folyó hó 9-én déli 12 órák egy Somlyón lakó hivatalnok, a mint Szeredából hazafelé ment, elvesztette pénzes bőrtárczáját. A tárczában 25 frt és több érdekes íromány volt. A becsületes megtalálót kéri, hogy legalább írományait sziveskedjék visszaadni e lapok cíkszerzői szerkesztőségében.

— **A gyergyói első takarékpénztár** forgalmi kimutatása 1882. év május haváról. Bevétele: pénztár-maradvány 1882. ápril haváról 6060 frt 80 kr; betét (29 tétel) 7967 frt 50 kr; visszafizetett váltó 33,334 frt 31 kr; visszafizetett előleg 136 frt; kamat 920 frt 67 kr; illeték 461 frt 95 kr, betéti könyvecske 1 frt; megtérített kezelési költség 8 frt 60 kr; késedelmi kamat 8 frt 1 kr; folyó számlára felvett kölcsön 3000 frt; részvénytőkéből 122 frt 50 kr; különféle: 53 frt 50 kr; összesen: 52574 frt 84 kr. Kiadás: visszafizetett betét és tőkésített kamat (11 tétel) 1530 frt 17 kr; visszafizetett betét és tőkésített kamat folyó kamata 6 frt; váltóra kölcsön adatott 34464 frt; előre legre kölcsön adatott 169 frt; kifizetett osztalék 58 frt 48 kr; tisztviselők és szolga 1882. májushavi fizetése 151 frt 65 kr; heti biztosok napdíjai 38 frt; visszaváltókra felvett kölcsönfedezet 3300 frt; folyó számlára felvett kölcsönfedezet 6000 frt; előre fizetett kamat 63 frt 75 kr; postadíj és fiókilletmény 3 frt 24 kr; üzleti költség 2 frt; adó 50 frt; pénztárkészlet 1882. május 31-én

6738 frt 55 kr; összesen: 52574 frt 84 kr. Kelt Gyergyó-Szentmiklóson, 1882. junius hó 1-én. Merza a Kristóf, elnök. Juhász Károly, titkár.

— **Marosvásárhelyi hírek.** Ugron Gábor, Kolozsvár város érdemes képviselője, az ünnepeket Maros-Vásárhelyt töltötte, hova családi viszonyai szolitották. — Az iparostanonczok rajzvizsgálata mult vasárnap folyt le Szöllősy Sámuel városi képviselő, mint az ipartársulatok megbízottja előtt a polgári iskola helyiségében. A tanítást Szathmári S. Ferencz eszközölte, ki sok gyakorlati ismerettel és technikai ügyességgel bír. — A zenekedvelők egylete pártoló tagjai részére esetleg pénztára gyarapítására folyó hó 3-án a Nagy Ferencz-féle kerthelyiségben zene-estélyt rendezett. — A marosvásárhelyi iparos polgári egylet vasárnap junius 4-én dal-, zene- és táncestélyt rendezett a Krafft-féle sörgyár-kertben, melyet „sörkert“-ről „borkert“-re kereszteltek. — Makfalvi Dósa Sándor mojsi birtokos, Marostordamegye törvényhatósági bizottsági tagja, május 29-én, pünkösd második napján tartotta meg eljegyzési ünnepélyét Tolvaly Kata kisasszonnyal, Tolvaly Ferencz birtokos, v. sz. - iványi szolgabíró bájos, szeretetre méltó leányával.

— **A tiszaezlári esetet** még mindig a titok fátyola takarja. A vádlottak mindent tagadnak s valószínűleg még csak ezután fog sok akadályba ütközni a való felderítése. A „B. H.“ több nem érdektelen táviratot kapott e tárgyban Nyíregyházáról. A vizsgáló bíró Eszláron erőlyesen folytatja a vizsgálatot. Gyann merülven fel az íránt, hogy Solymosy Esztert a tiszaezlári temetőbe temették, a vizsgáló bíró e temetőben az újabb sírok felásatását folytatattja. — Tisza-Lőkön egy halász felesége azt vallotta, hogy a kifogott fejeten hullát a halászkok 40 frtért eltemették. A halászkok e tényt tagadják, a vizsgálat ez irányban is folyik. A tiszaezlári zsidók Eszter anyját 1000 frttal meg akarták vesztegetni. A szerencsétlen asszony ez érdemben kihallgatván, vallotta, hogy 200 frt ajánlatot neki azért, hogy leányát, ha esetleg megkerül, el ne tagadja. A debreczeni törvényszék jelenti, hogy a megszökött negyedik sakternek nyomában van Tégláson. A vizsgáló bíró jelenti Eszlárról a törvényszéki elnöknek, hogy a környékbeli zsidóknak Tisza-Eszláron való csoportosulása óriási zavargást szült. A véres összekocozzanásoknak csak személyes fellépésével vette elejét. — A törvényszéki elnökhöz névtelen levél érkezett, mely azt mondja, hogy Esztert Ónodnál vagy Istóczyánál keressék. Az elnök ur kifejezte abbéli határozott aggodalmát, hogy a vizsgálat eredménytelensége esetén óriási zavargások fejlődhetnek ki, szerinte leghamarabb Szent-Mihályon. Hírlik, mondja ő, hogy egy zsidót már agyonütöttek! A börtönöknél az öröket megkettőztették. A fogházfelügyelő, ki zsidó, szabadságotlatta magát, ideiglenes áthelyezését kérelmezvén. Az eszlári esetben eddig elfogattak: Schwarz Salamon, Scharf József, Junger Adolf, Braun Ábrahám, Buxbaum Ábrahám, Taub Emanuel, Lusztig Sámuel, Weisstein Lázár, Scharfné és Scharf Mózi.

— **Mikor a doktor okoskodik.** Az „Ellenzék“-nek írják: Artyia Ádám piskí-i oláh paraszt, kinek fiát duhajkodás közben kisére elegyengették, elment a piskí-i telepen levő orvoshoz, hogy orvosi látleletet állíttasson ki a fia részére. Az orvos megvizsgálván a fiut, a látleletet ki is állította, a melyért két forintot követelt. Az apának nem lévén, csak egy forintja, azt monda, hogy minden megyei orvos az ily látleletet egy forintért állítja ki, és azért hozott magával csak egy forintot. Az orvos erre azt felelte, hogy az igaz, hogy minden látleletnek egy forint az ára, de miután téged két ember vert meg, ezért két forintot kell fizetned,(!) s miután pénzed nincs, hagyd itt a subádat, míg pénzed lesz. A szegény ember kénytelen volt subáját hátáról levetni és az orvos urnál zálogba hagyni, míg más-

nap aztán el is vitte az egy forintot s a körörvos ur kiadta a subát. Már most az a kérdés, hogy ha a kerület, mely ilyen orvosi logikával van megverve, látleletet állít ki a maga részére, hány forintot kell azért fizetni?

— **A legolcsóbb út a föld körül.** A ki olcsó pénzürt akarja a világot körülutazni, annak a párisi „Figaro“ a következő tanácsot adja: Az utazó változzék át zsidóvá s menjen Oroszországba, a honnan csak hamar kikergetik. — Ilyenformán Lemberg-be jut, ahol a segélyző bizottság pénzt ad neki, s Amerikába transzportálja. Alig ér oda, bölesen átváltozik khinaivá, persze erre onnan nyomban kikergetik Khinába. Khinában a furfangos utazó muszkává változik, mire rögtön Oroszországba üldözik.

— **Mi feltűnő a 19-ik században?** Az, írja Páparól egy levelező, hogy egy zsidó a napokban éhen halt meg. Az orvos konstátálta, hogy „a gyomor nem kapván kellő táplálékot, a belek elszáradtak.“

— **Özvegy asszonyok gyűlése.** Madras indiai város egyik hindu templomában több száz indiai nő népgyűlést tartott május 3-án, melyen minden korosztály képviselve volt s melyen szomorú helyzetüket kívánták megbeszélni; minthogy Brahma tanai szerint az özvegy nő kénytelen magát vagy rögtön férje holttestével együtt megégetetni, vagy örökös özvegyiségben kell élnie. A népgyűlésen Disnagar nevű fiatal özvegy elnökölt, ki ünnepeit szépség. Több szónok beszélt, s mindnyájan utaltak az európai özvegy nők szerencsés helyzetére, kik tetszés szerint rendelkezhetnek magukkal, míg az indiai özvegy nőre maglya vagy szomorú egyedüllet vár. A jelenlevők örömmel konstátálták ezután, hogy mainapság nagyon ritka Indiában az olyan nő, ki főleg ha fiatal és szép, meg hagyja magát égetetni. A népgyűlés aztán egyhanguan elhatározta, hogy kérvényt intéz az angol királynőhez, tegye lehetővé, hogy az indiai özvegyek ismét férjhez mehessenek.

Gazdaság és kertészet.

(Folytatás.)

e) Az összerakás főfeltételei.

Ha csak lehet, minden ilyen takarmányt, a széna kivételével, lábas pajtákba helyezni célszerű, mert ott a beázástól teljesen mentve van, míg a szabadban, mint minden gazda tudja, az ilyen durvább száru takarmányból rakott kazal hamar beázik. Nem kell azonban a barna széna készítésétől megijedni, ha ilyen épület nem áll is rendelkezésre, mert egy kis utátlátás, szalmávali gondos befödés által e bajon egészen jól lehet segíteni (eddig magam is kazalban kezeltém azokat).

A kazalok ne legyenek nagyok, legfeljebb 5 m. szélesek, 10—20 m. hosszúak, 4—6 m. magasak és minden körülmények között egyenes faluak. A kazalnak soha sem szabad vállasnak lenni, sem szarvalással birni, mert ezen helyeken a takarmány hézagosan áll, a közpüő viz bennök leveledik, mely lecsapódások miatt e részek megpenészednek; ugyanezen ok következtében, ha csak lehet, el kell kerülni a szalmávali rétegezést is. Ha lehet, jó a kazalt úgy állítani, hogy az éjszakának kissé felföldalt álljon, hogy ezen uralkodó szél könnyebben átjárja, mi által a tulmeglegetedés némileg akadályozva van.

A kazal rakásánál különösen ügyelni kell arra, hogy a kazal közepe folytonosan legalább is egy méterrel magasabb legyen a széleknél, mert a középrész szokott legerősebben megüledni s az így befelé létrejött lejtőn az eső hamar beveszi magát.

Attól, hogy ilyen rakásnál a kazal szétcsuszik, nem kell félni, mert az ilyen állapotban összerakott takarmány megmarad azon a helyen, a hová téve lett. Ügyelni kell továbbá arra is, hogy a kazalon lévő munkások közül csak azok álljanak annak a szélén, akiknek elkerülhetetlenül szüksége, hogy ott álljanak, mert csakis így fog az üledés egyenletesen történni. Minden munkás, ki a kazalt rakja, figyelmeztendő arra, hogy a villájára vett takarmányt mindig megfordított villával helyezze kellő helyre, mert így a kazal egyenletesebben lesz rétegezve, benne csomók s így a csomók között hézagok nem fognak előfordulni, mely hézagok körül a penész szintén nagyon szert tanyáznai.

A kazlat, ha csak lehet, meg kell rakni egyszerre s különösen ügyelendő arra, hogy az egyik napról a másikra hagyott befetjetetlen kazal szalmával gyengén be legyen fedve, hogy az éjszakákon át lecsapódó vízpárak a szalmára verődjenek le, mely szalma reggel eltávolítandó és a netalán megvizesedett széna a kazal szélére kirakandó.

Az erjesztendő takarmányt kisebb

bögyákba rakni nem célszerű, mert a kellő tömörséget így nem lehet elérni, a hol pedig a kellő tömörség nem állhat elő, ott a penészedés igen hamar nagy szokott lenni.

Végül a kazal teteje szalmával jó vastagon befedendő és később a netaláni egyenetlen üledés által okozott mélyedések esetről esetre kiigazítandók.

f) Miként kell a kazalra felügyelni?

A fentebb leirt módon összerakott kazal gyorsan fog melegedni, ugyannyira, hogy már a második, harmadik napon — különösen a lőhere — elér 40—50 R. fokot. Ilyenkor egész négy hétig messziről érezhető kellemes illatot terjeszt: reggelenként, míg a levegő hűvös, nagyon erősen gőzölög, majdnem úgy néz ki, mintha füstölne, mi a nagy mennyiségű viz elpárolgását mutatja, nem pedig — mint sokan hiszik — a kazal belsejében való égést.

Az egyszerű átnalegetett kazal különböző helyein, de különösen oda, hol az összenyomkodásnak nagyobb mérvé mutatkozik, fejével petrenczerudakat kell beverni, mely rudakat minden második vagy harmadik nap ki kell húzni és azonnali megfogás által a kazal belső hőmérsékéről meggyőződést szerezni; ennél sokkal biztosabb azon eljárás, a melyet én szoktam követni, t. i. a kazal különböző helyein 2—3 fa-csövet rakatok be és ezeknek hol egyikébe, hol másikába dugom a hőmérőt, mely által biztos tudomást szerzek a kazal hőmérséke felől.

Tapasztalatom szerint az így kezelt kazalnak a lőhere felmelegedett 78 R. fokra, a baltaczim és széna 60 R. fokra, noha a lőherét a mezőn három napig, szénát négyig, míg a baltaczimet csak 24 óráig kezeltém. Négy hét eltelte után a kazal oldalába egy lyukat vágtam, mely lyukból kivett takarmány egészen fekete színű s törekeny volt, nehány órára a kivétel után elvesztette fekete színét (vörösbarna lett), úgy szintén törekenységet is, de szaga már ekkor igen erős, kellemes s szeszre emlékeztető volt. Magas hőmérsékét megtartotta ötven napig, akkor kezdett csak igen lassan hűlni. Hogy kihűlése mily lassu, mutatja azon körülmény, hogy midőn a folytonos fogyasztás következtében a kazal közepére jutottunk, még mindig 34 fok volt. A kazal közepén egy kicsit erősen meg is szenesedett s mindvégig törekeny maradt, mit, — mint a polvát, kosarakban hordattam az állatok elé, s azok azt igen jóízűen ették meg. Az erjesztés által a különböző takarmánymentek a következő sorrendben fejlesztenek legnagyobb meletet: sáros széna legnagyobbat, ezután jó a zabos búkköny, réti széna, lőher, luczerna és végül mint legkevésbé felmelegedő a baltaczim, mindezeknél nagyobb meletet fejleszt ki a gyenge korában kaszált és félig szárított barminő takarmány.

Az eddig leirt kezeléssel mellett a takarmányt nem kell átforgatni, az egyszerű összerakott kazlat ott kell hagyni a helyén, nem fog annak semmi baja sem történni; de azért óvatossá lenni mindjög. Állításomat az általános tapasztalás is bizonyítja, mert részemről nem tudok reá esetet, hogy a fentebb a lekaszállatás szabályainak előadásánál leirt minőségű lőhere, luczerna vagy baltaczimkazal meggyuladt volna, míg a gyengés állapotban lekaszált takarmány, sáros széna vagy nyersen összerakott zabos búkkönyről ezt igen gyakran hallottam. (Megjegyzendő, hogy az általam leirt zabos búkköny s széna kezelésénél ez eset ki van zárva.)

Ha a gazda utalva van arra, hogy takarmányát gyenge korában vágja le, vagy hogy zabos búkkönyét, sárosabb szénáját a jól megszáradás előtt rakja össze, úgy 3 hét, de legkésőbb 4 hét eltelte után meg kell azt forgatni, mert különben a meggyuladás veszélyének van kitéve; a sáros széna még akkor is veszélyes, ha az összerakásnál már majdnem teljesen száraz volt. (Vége következik.)

A közönség köréből.)*

Gelence, 1882. junius 6.

Kedves barátom!

Tudva van már az, hogy a hazai fürdők mindenike igyekszik nagy áldozatok árán, a mennyiben lehetséges, a fürdő vendégek kényelméről gondoskodni. Ez egész másképp van Vajnaftalván. Ott ugyanis alig történik évenként valami javítás. Pl. a sétány sem kitisztítva, sem beültetve nincs, s így a fürdő vendégek a nap hevéitől — ha a szabad ég alatt akarnának lenni — megóva nincsenek. Fürdőbiztos még eddig volt, de hogy most van-e, azt nem lehet tudni, mert életileg ugyan nem ad magáról. Aztán

*) E rovat alatt megjelent közleményért felelősséget nem vállal a szerk.

a kellemetlenségek egész halmaza van a vendégek nyakán, s nincs, kinek panaszukat előadhatnák.

Igy egy esetet említek fel, melyet ismerőseim elpanaszoltak s melynek orvoslását, ha van fürdőbirtokosság, elvárjuk.

A „Mikes-féle“ ház 2 nagy szobáját birják ismerőseim bérbe 1 frt napi díj mellett; a háznak azon része, mely a fürdő felől van, még jelenleg üres. A vendégek délutáni idejüket szerették volna a közben fekvő tornácban tölteni; megkérték tehát a bérlet, hogy küldjön egy padot, hogy legyen, hova leülni. A bérlet G. D. ur nem hogy teljesítette volna a vendégek eme szerény kívánságát, de sőt azt izente vissza, hogy ha kiülnek a vendégek a tornácra, na pontkint 50 kr díjt fog ezért követelni.

Igy gondoskodik Vajnafalván a fürdőbérlet a vendégek kényelméről; az általa lakott ház tornácának használatáért 50 kr díjt követel.

Aztán, ha a vendég a jogtalanságot elégtételt akar szerezni, nincs, kihez folyamodnia s legfeljebb csak úgy segíthet magán, hogy egy szép napon felpakolva, ott hagyja a fürdőt, hol a vendégek kényelme a bérlet szeszélyétől van feltételezve.

Vadász Gyula.

Hivatalos árfolyamok és érték-tőzsdén.

Junius 9-én.

Magyar aranyárjárdék	119.60
Magyar vasúti kölcsön	134.25
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	91.75
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	110.50
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	95.75
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.—
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	97.50
Temes-bánáti földterherment. kötvény	98.—
Temes-bánáti földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.50
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	96.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	118.—
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	109.75
Osztrák járadék papírban	76.50
Osztrák járadék ezüstben	77.—
Osztrák járadék aranyban	94.—
1860. államsorsjegyek	130.—
Osztrák-magyar bankrészvény	822.—
Magyar hitelbank-részvény	318.50
Osztrák hitelintézet-részvény	324.80
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.52
Német birodalmi márká	58.55
London (2 havi váltókért)	119.85
Magyar papírjárdék	86.40

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János, T. Nagy Imre,
Dr. Kádbéő Ferencz.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetmény.

A brassói kir. Törvényszék, mint esődbíróságnak folyó évi május 21-én 3339. sz. a kelt határozata folytán a Gyertyánffy Albert-féle esődtőmeg áru-készletének folyó évi május hó 22. és következő napjaira kitűzött árverezése nem tartatott meg, hanem folyó évi június 15. és következő napjaira lett elhatározva.

Folyó évi június hó 15. és 16-án a 34051 frt 84 kr-ra becsült áru-készlet **csak egészben és a 30000 frtnyi kikiáltási áron alól nem** adatik el és a vételárnak egy harmada azonnal fizetendő le, míg a többi két harmada az árverezési feltételekben tartalmazott módosítások alatt folyó évi július hó 31-ig szintén megfizetendő.

Ha az áru-készlet az említett két napon egészben el nem adathatik, következő napokon (vasár- és ünnepnapokat kivéve) előbb a csapat szerinti, azután a tétel szerinti és végre a darab szerinti árverezés fog megtartatni, de csakis azonnali készpénzfizetés mellett és ez esetben a **körülmények szerint a vételáron alól is fog eladatni.**

Az elárverezendő áruknak jegyzéke és becsértéke, úgy mint a közelebbi árverezési feltételek is a brassói kir. törvényszéknél, Nemes Péter kir. közjegyzőnél és ügyvéd Dr. Herell Henrik esődtőmeggondnoknál Brassóban betekinthetők.

Az árverezés a bukott cég fizeteli helyiségében Brassóban, klastrom-utca 5. h. sz. alatt, még pedig d. e. 9—12-ig és d. u. 3—6-ig fog megtartatni.

3—3

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy lakásomat a ref. templom mellé a Tóth József-féle házba tettem át, mely alkalommal egyszersmind a mai kor követelményeinek megfelelő

fényképészeti üvegtermet

rendeztem be.

Ezen körülmény, nemkülönben a legutóbbi időben tett találmányok felhasználása által képesítve vagyok az eddigieknél is szebb műveket előállítani s arckép-felvételeket bármily zord időben minden hátrány nélkül eszközölni.

Bátorkodom tehát minden, a fényképészeti szakba vágó munkákra szolgáltatnom ezennel felajánlani, kezeskedvén gyors, izlésteljes s pontos kivitelről olcsó árak mellett.

Kézdi-Vásárhely, 1882. május hóba.

MOLNÁR A. ISTVÁN,
a bécsi m. fényk. társ. r. tagja.

3—3

Gutjahr és Müller

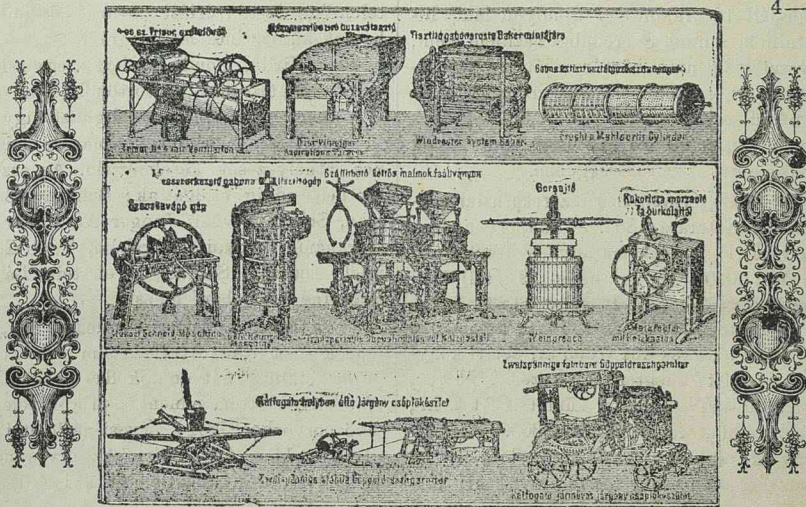
BUDAPESTEN.

Első b.-pesti trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár.

(Ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER) a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, ugymint:

4—30

Trieurök gazdaság számára:

Járgány, cséplőgépek,
Szelelő rosták,
Kukorica-morzsolók,
Szecskavágók,
Borsajtók.

Különlegességek malmok számára:

Dupla malmok,
Malm trieurhengerek,
Gabnaosztályzó hengerek,
Koptató gépek,

Daraválasztó gépek,

Tararók, Detacherök,
Malomalkatrészek, u. m.:
Transmissiók,
Szikkerekek,

Rosta-lemezek:

Cséplőgép-rosták,
Liszthenger-sziták,
Koptató lemezek,
Ráspolj-lemezek.
stb. stb.

Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Piaczi árak

		Kézdi-Vásárhely június 7.		Csik-Szereda június 8.		Sz. Udvarhely június 23.		Gy.-Sz. Miklós június 27.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Hétfőre	Buza) tiszta	9	50	10	—	8	50	10	30
	) elegy	7	20	—	—	7	50	—	—
	Rozs) tiszta	6	10	5	90	—	—	6	50
	) elegy	—	—	—	—	—	—	6	—
	Arpa) tiszta	5	20	5	75	6	—	5	50
	) elegy	—	—	—	—	—	—	5	—
	Zab	3	50	3	50	3	70	3	80
	Törökbuza	6	—	6	25	5	40	6	50
	) köles	10	—	7	—	—	—	8	50
	Kása) árpa	—	—	—	—	6	—	—	—
Keddi	Borsó	7	—	—	—	—	—	—	—
	Lenese	12	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	6	—	6	25	5	—	5	50
	Lenmag	—	—	12	—	—	—	10	—
	Kendermag	—	—	6	65	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	6	—	6	50	—	—
	Pityóka	2	—	2	75	1	55	2	80
	Marhahus	—	40	—	36	—	40	—	40
	Disznóhus	—	44	—	40	—	48	—	48
	Juh-hus	—	28	—	—	—	—	—	—
Szerda	Szalona	—	70	—	80	—	—	—	70
	Fagygyu	—	32	—	72	—	—	—	38
	Malacz	—	—	—	—	1	30	—	80
	Lud	—	—	—	80	—	80	1	—
	Réce	—	—	—	—	—	—	—	60
	) fehér	—	—	—	—	—	—	1	66
	) fekete	—	—	3	—	3	—	2	20
	Egy pár csirke	—	70	—	60	—	—	—	45
	10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	15

Magy. kir. államvasutak keleti vonalának

MENETRENDJE.

(Érvényes 1881. évi május 15-től.)

A Predeal—nagyvárad irány:

Állomások:	Személy vonat 203. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Bukurestből	Indul	—	—
Predeal	—	—	—
Tömös	—	—	—
Brassó	Érk.	—	—
) Ind.	6.13	7.25	—
Földvár	Ind.	6.52	8.01
Apáca	—	7.23	9.33
Agostonfalva	—	7.51	11.01
Kőhalom	—	10.15	4.01
Héjasfalva	—	10.32	4.29
Segesvár	Érk.	10.52	5.23
) vendéglő	Ind.	12.06	8.10
Medgyes	Ind.	12.24	8.38
) Elágazás	—	12.30	9.50
) N.-Sze-	—	—	—
Kapus	Érk.	2.06	12.49
) vendéglő	Ind.	2.26	2.18
Tövis	Érk.	3.24	4.09
) Elágazás	—	3.34	4.50
Kocsárd	Érk.	5.59	8.47
) M.-Vásár-	—	6.28	8.20
) hely felé	Indul	11.04	6.52
Kolozsvár vendéglő	Érk.	11.24	—
Nagyvárad vendéglő	Indul	—	—
Budapest	Érkezik	8.21	—

A Nagyvárad—predeal irány:

Állomások:	Személy vonat 204. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Budapest	Ind.	7.30	—
) Érk.	—	4.18	3.62
Nagyvárad (vend.)	Ind.	5.00	6.50
Kolozsvár	Érk.	9.40	4.58
) Indul	—	10.14	8.—
Kocsárd, (vend.)	Érkezik	12.38	11.43
) (elágazás)	Indul	12.48	12.23
Tövis, (vendéglő)	Érk.	1.47	2.17
) (Gy.-Fehér)	Ind.	2.07	3.—
Kapus	Érk.	3.41	5.44
) (Elág. N.-Sze-)	—	3.51	6.52
Medgyes	Ind.	4.11	7.42
Segesvár (vendéglő)	Érkezik	5.22	9.49
) Indul	—	5.32	10.33
Héjasfalva	—	5.50	11.15
Kőhalom	—	—	—
Agostonfalva	—	8.18	3.58
Apáca	—	8.51	4.41
Földvár	—	9.23	5.37
Brassó (vendéglő)	Érkezik	10.02	6.48
Tömös	—	—	—
Predeal	—	—	—
Bukurest	Érkezik	—	—

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig számított éjjeli időt jelentik.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.